

op grond van zijn werk omringd hebben geweten door de warme genegenheid van zeer velen, ja men kan zeggen van zo goed als allen, die het voorrecht hadden in het door hem bestuurde ziekenhuis te mogen werken.

In het laatste jaar ging zijn gezondheidstoestand helaas geleidelijk achteruit. Hij heeft dit geweten, maar zich hierover tegen niemand geuit en is dapper blijven doorwerken. Nog slechts kort geleden gaf hij zijn krachten aan de inrichting van de afdeling voor lijdens aan poliomyelitis, waar, dank zij de trouwe plichtsbetrachting van velen, maar stellig mede dank zij de bezielende invloed, die van VERSPYCK uitging, uitmuntend werk werd verricht.

Groot was de verslagenheid in het ziekenhuis toen enkele weken geleden aan de leden van het personeel moest worden medegedeeld, dat zij hun geneesheer-directeur niet meer zouden terugzien. Want bijna niemand had er enig vermoeden van, dat deze man die tot een week tevoren zijn werk nog met grote blijmoedigheid verrichtte, weldra door een ongeneeslijke ziekte zou worden ten grave gesleept. Hij, die zoveel heeft gedaan om het leed van anderen te helpen verzachten, heeft, om het niemand moeilijk te maken, over zijn eigen leed nooit willen klagen, tegen wie dan ook.

Door de ontplooiing van deze geestkracht is zijn einde zeker verhaast en heeft hij een slechts kort durend ziekbed gehad, dat werd verlicht door de uiterst trouwe zorgen van zijn vrouw en kinderen, die zij tot in zijn laatste ogenblikken aan hem hebben gewijd.

Het enige, dat ons troost kan geven, is een gevoel van grote dankbaarheid voor alles, wat deze buitengewone man in het leven van talloos velen heeft betekend, en de zekerheid dat hij, wanneer eenmaal zijn tijd van heengaan was gekomen, dit op geen andere wijze zou hebben gewenst. „He parted well and paid his score”.

's-Gravenhage, 8 januari 1958 C. L. DE JONGH

IN MEMORIAM PROF. DR. B. J. VAN DER PLAATS. — Op 4 januari jl. hebben wij in het crematorium te Dieren afscheid genomen van deze vriend en medewerker, die in zijn 69e levensjaar van ons is heengegaan. Zijn leven en werk kan men in drie delen splitsen. Het begindeel ligt in Utrecht waar hij eerst doctor in de natuurwetenschappen en daarna arts werd, en zich vervolgens verder tot röntgenoloog ontwikkelde. Daarop volgde een uiterst rijke loopbaan van meer dan 20 jaren als röntgenoloog in Indonesië. Hij werd hoogleraar aan de nog jonge Geneeskundige Hogeschool en was in deze functie verbonden aan het grote centrale ziekenhuis. In Indonesië werd reeds een röntgenoloog tot volwaardig lid van de Faculteit benoemd, voordat men in Nederland er zelfs aan dacht, dit zich snel ontwikkelende deel der geneeskunde een buitengewoon-hoogleraarschap waardig te keuren. In deze positie heeft hij zich zeer grote verdienste verworven voor de zo belangrijke toepassing van dit toen nog jonge gebied voor diagnostiek en therapie.

Na de kampjaren wijdde hij zich geheel aan de

wederopbouw van zijn werk, dat, vóór de oorlog tot stand gebracht, in de Japanse bezettingstijd grotendeels verloren was gegaan. Daarna heeft hij het land, waar hij met zoveel vreugde en liefde heeft gewerkt, verlaten, en volgde de derde, nu meer rustige periode van zijn leven te Maastricht.

Slechts aan de tweede en belangrijkste periode van zijn leven wil ik hier enkele woorden wijden. In het centrale, gelijktijdig universitaire ziekenhuis, met zijn ruim 1000 bedden, was de röntgenafdeling gecentraliseerd in een ruim gebouw, waarheen alle afdelingen langs de overdekte gaanderijen hun patiënten voor onderzoek zonden. Omstreeks een uur of elf ontmoetten de verschillende hoogleraren met hun assistenten elkaar in een grote, ruime zaal, waar alle foto's van die ochtend en nog een deel van de vorige ochtend ter bezichtiging en bestudering waren opgehangen. Onder leiding van VAN DER PLAATS en van zijn vrouw, eveneens een ervaren en zeer scherpzinnig röntgenoloog, werden de foto's bestudeerd en besproken, waarna men onderling van gedachten wisselde. Het was een prachtige samenwerking, op doeltreffende en economisch verantwoorde basis.

Maar het werk van VAN DER PLAATS en van zijn röntgen-instituut omvatte meer. Alle door de regering op advies van VAN DER PLAATS bestelde röntgen-apparaten werden na aankomst in het instituut uitgepakt en gemonteerd, waarbij de arts, die later, in welk deel ook van Indonesië, ermee moest werken, aanwezig was en daarbij meehielp. Daarna leerde deze arts onder leiding van VAN DER PLAATS ermee werken. Als hij voldoende ervaring had opgedaan, hielp hij met een technische hulpkracht het toestel te demonteren en in te pakken, en vertrok daarna naar zijn ziekenhuis. Daar werd het weer gemonteerd, de technische kracht vertrok en de nieuwe röntgenoloog wist wat hij met zijn nieuwe toestel kon en mocht doen. Maar van het centrale instituut uit zorgde VAN DER PLAATS niet alleen ervoor, dat er bij moeilijkheden op zijn dienst kon worden gerekend, maar hij stelde tevens een periodieke controle en ijking van het apparaat in. Zo heeft hij voor een groot deel van de Archipel een röntgendienst opgebouwd, zoals in weinig landen ter wereld bestond of bestaat, en die zeker voor de technisch nog niet goed ontwikkelde gebieden uniek was en is, en die een efficiënt en economisch verantwoord gebruik van het toestel waarborgde.

VAN DER PLAATS ging geheel in zijn werk op en had grote liefde voor land en volk waar hij werkte. Hij behoorde niet tot de velen in Nederland en ook in Indonesië die in uitbundige termen hun liefde voor dat land en volk betuigen, maar die daarmee — misschien vaak onbewust — alleen bedoelen en bedoelden, dat zij zoveel hebben gehouden van hun leven aldaar, in dat land, te midden van dat volk. Zijn leerlingen hielden van hem. Toen ik twee jaar geleden weer in Indonesië was, kon ik dat ervaren. Men vroeg naar velen die daar hadden gewerkt, en nimmer naar vele anderen die ook aldaar en in dezelfde tijd hadden gewerkt. VAN DER PLAATS was in de eerste groep.

Ik heb de tijd van onze samenwerking nog weer intens doorleefd daar in het crematorium te Dieren. Geen toespraken, geen woord, slechts orgelmuziek, en ik bedacht hoe dit in de geest was van iemand, die zelf in vroegere Utrechtse jaren des zondags zo dikwijls het orgel had bespeeld.

Utrecht, januari 1958

C. D. DE LANGEN

BENOEMD: Tot gewoon hoogleraar in de faculteit der geneeskunde aan de r. k. universiteit te Nijmegen, voor het geven van onderwijs in de keel-, neus- en oorheelkunde de buitengewoon hoogleraar Prof. Dr. W. F. B. BRINKMAN. Tot lid van de Ziekenfondsraad A. J. C. M. BRANDENBURG, arts-specialist, te Tilburg. Ingaande 1 februari 1958, tot wetenschappelijk ambtenaar 1e klasse in vaste dienst bij het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid mej. Dr. J. G. KAPSENBERG, thans werkzaam op arbeidsovereenkomst bij dat instituut. Tot (eerste vrouwelijke) voorzitter van de Koninklijke Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst mev. J. W. VAN DE BLINK-ROLDER, arts, te Amsterdam. Tot geneesheer-directeur van het Nederlands Studenten Sanatorium te Laren (N. H.) Dr. R. B. SPANJAARD, longarts te Amsterdam; tot chef de clinique mej. H. C. BOON, longarts, en tot geneeskundig assistent J. HERDERSCHEË, arts.

GEVESTIGD: Te Amsterdam TH. VAN DEN BERG (van Hoogezand-Sappemeer), mej. C. M. BREMAN, P. FLEURY, W. J. HEYENBROCK en mej. E. E. J. MARLER; te Emmen mej. G. J. L. KROMSIGT; te Groningen B. D. DE JONG; te Slootdorp (Wieringermeer) G. J. ZIJP (van Groningen); te Zeist J. B. J. WIEGMAN (van Terheyden), allen arts. Te

Amsterdam H. JAS; te Hilversum J. VAN EKEREN; te Utrecht J. VAN SLOOTEN; te Zeist J. C. JAPING, allen tandarts.

VERTROKKEN: Van Amsterdam A. PEVERELLI en mev. A. S. M. PEVERELLI-VERHOEFF (beiden naar Naarden), W. BECKING (naar Arnhem), PH. GALLAS (naar Apeldoorn) en C. STRUMPLER (naar Eibergen); van Groningen J. METZLAR (naar Hardegarijp); van Haarlem A. ADEMA (naar Rotterdam); van Hoogeveen mej. G. J. L. KROMSIGT (naar Emmen); van Leens H. BROUWER (naar Goes); van Sappemeer TH. VAN DEN BERG (naar Amsterdam), allen arts. Van Beilen C. M. LEEUWRIK, vtoedvrouw.

EERVOL ONTSLAG VERLEEND: Desgevraagd als lid van de Ziekenfondsraad aan Dr. A. W. VERHOEF.

OVERLEDEN: Te 's-Gravenhage Dr. HENDRIK PETER WIJNEN, chirurg, op de leeftijd van 63 jaar (16 januari 1958); te Viefhouten Dr. LEENDERT CORNELIS KERSBERGEN, arts, oud-geneesheer-directeur van het St. Elisabeths Gasthuis te Haarlem, oud-voorzitter van de Gezondheidsraad te 's-Gravenhage, op de leeftijd van 84 jaar (17 januari 1958).

Promoties. — **BEVORDERD TOT DOCTOR IN DE GENEESKUNDE:** Te Groningen W. H. A. QUAST op proefschrift *Stompe thoraxletsels. Therapeutische ervaringen bij een reeks van 240 patiënten met een thoraxletsel.* Te Leiden: J. V. MEININGER op proefschrift *De patiënt en zijn geneesheer*; J. A. LOS (cum laude) op proefschrift *De embryonale ontwikkeling van de venae pulmonales en de sinus coronarius bij de mens.*

BEVORDERD TOT ARTS: Te Leiden mej. G. C. SCHELTEMA, J. G. VAN HOORN, A. VAN NOORT, C. A. J. VAN OLDEN en J. A. J. SPAAS.

REDACTIE

TABELLEN BESMETTELIJKE ZIEKTEN

49E WEEK. OPGAVE VAN HET AANTAL AANGEGEVEN GEVALLEN VAN BESMETTELIJKE ZIEKTEN OVER DE WEEK VAN 1 T/M 7 DECEMBER 1957

Provincies en gemeenten	Ornithosis	Febris typhoidea	Paratyfus B	Andere salmonellosen	Brucellose Bang	Dysenteria bacillaris	Dysenteria amoebica	Roodvonk	Rubeola (rodehond)	Difterie	Meningitis cerebro-spinalis epidemica	met verlammingen	Poliomyelitis anterior acuta	zonder verlammingen	zonder nadere aanduiding	Encephalitis lethargica	Ziekte van Weil	Andere leptospirosen	Tetanus	Malaria	Hepatitis infectiosa
Groningen	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—
Friesland	—	—	—	3	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Drente	—	—	—	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Overijssel	—	—	—	3	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gelderland	—	—	—	1	—	2	—	6	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5
Utrecht	—	—	1	2	—	—	—	10	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
Noord-Holland	—	1	—	3	—	17	—	57	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	8
Amsterdam	—	—	—	1	—	17	—	41	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	4
Zuid-Holland	—	1	—	6	—	21	1	38	5	3	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	14
's-Gravenhage	—	—	—	2	—	4	1	9	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rotterdam	—	1	—	3	—	—	—	17	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3
Zeeland	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Noord-Brabant	—	1	—	9	—	6	—	11	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
Limburg	—	—	—	1	—	7	—	8	—	9	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4
N.O. Polder	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Totaal van het Rijk	—	3	1	31	—	54	1	143	7	12	5	—	—	—	—	—	2	—	1	—	35
Totaal vorige week	1	2	2	48	2	110	2	117	2	10	4	2	2	—	—	—	—	—	1	1	16
Totaal 49e week 1956	2	1	7	11	—	33	1	131	9	9	5	9	4	3	—	—	1	—	—	3	40